

zpravodaj

1

2009

městysse DALEŠICE

červen

Sedmnáctimilionová dotace pro Dalešice

Koncem března dorazila do Dalešic těžko uvěřitelná, ale o to více potěšitelná zpráva tohoto znění:

Ve II. výzvě Regionálního operačního programu NUTS – Jihovýchod uspěla i projektová žádost městysse Dalešice na akci „Živé městečko“ a Dalešice získávají dotační částku ve výši 17 000 000 korun.

Komise hodnotitelů nám tak přirčila jednu z nejvýhodnějších dotací, která činí 92.5% z celkové sumy, z čehož vyplývá, že náš městys se bude na realizaci projektu podílet částkou ve výši pouhých 7.5% z celkové sumy.

A že to byl projekt po všech stránkách kvalitní, o tom svědčí jeho úspěch mezi záplavou projektů jiných. Z třebského okresu se mohlo radovat pouze sedm šťastných. Mezi nimi naše Dalešice. Přitom mezi menšími sídlí byla výše naší schválené dotace největší. Tato skutečnost vzbudila velkou pozornost nejen sousedních obcí, ale vzbudila i neobvyklý zájem novinářů. Novináři z MF Dnes, Deníku i Horáckých novin měli velký zájem o informace všeho druhu související s tímto úspěšným projektem a také Dalešice náležitě prezentovali ve svých novinových článcích. Ti všichni si uvědomovali, že získání takové velké částky v neobvykle silné konkurenci projektů ze dvou krajů a to kraje Vysočina a kraje Jihomoravského, se rovná malému zázraku. Je to zatím historicky nejvyšší suma, která do našeho městyse připutovala!! Tato víc než radostná zpráva by měla být příčinou alespoň malé oslavy. Vyskytly se ale také hlasy, které získání dotace a již zahájené práce nepřijaly zrovna pozitivně. Určitě nemají ani potuchy o tom, kolik úsilí a námahy a také financí stojí vypracování jedné takové projektové žádosti. Nemají potuchy o tom, že to je jedna z mála cest vedoucí k tomu, jak sehnat nějaké finance na rozvoj a přeměnu Dalešic.

Městys získal prostředky také z Nadace ČEZ - snímek je z předávání „milionového“ šeku.

My si nemůžeme diktovat na co peníze chceme, či potřebujeme. Musíme se přizpůsobit vyhlášeným titulům a dle nich se pak musíme pokusit vtisknout naše představy do projektu tak, aby odpovídaly předepsanému zadání.

Je to úmorná cesta dlouhých jednání, zařizování a shánění. Vše bylo samozřejmě mnohokrát projednáváno a diskutováno na zasedáních Zastupitelstva městyse.

I podoba Městečka se během doby měnila a v budoucnu jistě měnit bude. Kdysi tam takřka uprostřed stávala budova radnice a hasičského skladiště. Byla tam vodní nádrž, které jsme říkali nevim proč „kanár“, ve které se koupaly husy, kačeny a také děti. Plocha byla fotbalovým hřištěm, byla také parkovištěm a odkladištěm zemědělských strojů a nářadí. Býval tam také improvizovaný taneční parket. Vzrostlé staré vrby a olše také musely v minulosti ustoupit jiné zeleni a jiným stromům. Vzhled Městečka, tak jako i ostatních částí Dalešic se s postupující dobou mění.

Městečko je centrem našeho městyse a zaslouhuje si tomu odpovídající vzhled. Neprachbídné cesty, ne osvětlení jako bylo v dávných dobách v pohraničí, ne přerostlé křoviny. Na Městečku budou nejen nové dlážděné cesty a chodníky. Budou tam i nová

parkovací stání, neboť realita je taková, že auta jsou neodmyslitelnou součástí našeho života a proto i na ně musí být pamatováno. Budou nové parkové a zahradnické úpravy, moderní osvětlení, dětské mini-hřiště, dešťová kanalizace a k oživení prostoru také dvě kašny s tryskající vodou. I nám je jasné, že kašny nejsou pro Dalešice životně důležité. Ale jak již bylo výše zmíněno, projektová žádost musí být taková, aby hodnotitele, kteří žádost posuzují, zaujala, aby to nebylo obyčejné tuctové náměstí, ale něco, co není všude k vidění.

Minulá velká stavební akce při výstavbě cest byla rovněž terčem různých kritických hlasů. Každý objektivní člověk však musí uznat, že konečná podoba díla je víc než zdařilá a je nyní naší chloubou.

Kdy se bude opět opakovat situace aby v Dalešicích přistál takový balík peněz? V současné době krize a úsporných opatření je třeba říci, že je to takřka vyloučené. Samozřejmě svoji snahu o další dotace nevzdáváme, v současnosti jsou však naděje na získání dalších peněz velmi malé. Nikdy se ale nemá říkat – nikdy. Třeba.....

RS

Návštěva z polských Daleszyc opět u nás

Neuplynuly ani tři měsíce od historicky první návštěvy představitelů polských Daleszyc u nás v září 2008 a navázání družby s našimi jmenovci a už počátkem roku letošního se konala návštěva další. Tentokrát přijela v malém autobusu 17ti členná delegace vedená opět burmistrzem Daleszyc Wojciechem Furmanekem a prezidentkou Sdružení přátel daleszického regionu paní Annou Oszczepalskou. V delegaci byli dále ředitel základní školy v Daleszycích Tomasz Pleban, kněz z tamního farního kostela P. Stanislaw, učitelé a také 7 studentů daleszického gymnázia.

Po únavném cestování dorazil jejich miniautobus na parkoviště u pivovaru v pátek večer 2. ledna. Přivítání bylo opravdu srdečné, tak jak se mezi dobrými a milými přáteli sluší a patří. Po večeri se ubytovali v pivovarském hotelu a pak se ještě vzájemně probíraly a ladily podrobnosti připraveného programu s jejich požadavky a jejich přáními. Sobotní ráno zastihlo všechny polské přátele v dobré náladě a už při snídani vyjadřovali spokojenost s ubytováním a příjemně strávenou nocí.

První cesta polských přátel vedla do Moravského Krumlova na Muchovu Slovanskou Epopej. Její zhlédnutí si přáli, neboť řada motivů na obřích plátech se dotýká i dnešního Polska. Prohlídkou Epopeje tak stvrdili ideu slovanské vzájemnosti, kterou Alfons Mucha propagoval a které byl velkým stoupencem. Z Mor. Krumlova jsme se vydali do přístaviště na loď Vysočina, kde nás už očekával kapitán Petr Zicha. Projížďka po Dalešické přehradě trvala necelé dvě hodiny a v chladném lednovém počasí přišel na palubě k duhu všem pasažérům teplý čaj, nebo grog. Z přehrady jsme spěchali do pivovaru na oběd a po nabrání nových sil zamířil autobus s polskou poznávací značkou opět k přehradě, tentokrát k vodní elektrárně, kde je čekala zajímavá exkurze a prohlídka provozu.

Po návratu následovala pěší prohlídka Dalešic: Kaple, kostela, Úřadu městyse, školy, sokolovny. S blížícím se podvečerem se část polských dospěláků přesunula do pivovaru. Tam zabrali pivovarskou kuchyň a v ní začaly přípravy na večeri a pohoštění dle polských zvyků a tradic, kterou chtěli předvést a na kterou pozvali zastupitele a jejich manželky a také naše mládežníky. Veškeré suroviny si přivezli s sebou a zde jídla dodělávali, ohřívali a servírovali.

A co se servírovalo? Pirohy s mletým masem, kapustnica s uzeným masem, a zákusky. Mohli jsme také ochutnat uzenářské a zabíjačkové výrobky od výrobců a sponzorů z polských Daleszyc. Vše bylo opravdu velmi chutné. Pochvalu, nikoliv ze slušnosti, si zasloužily všechna servírovaná jídla.

Že jsou polští daleszcáci lidé veselí, to dokázali předvedením několika písní. Iniciátorem výborné zábavy byl kupodivu jejich kněz P. Stanislaw. Nutno říci, že ani naši zpěváci se nenechali zahanbit a jednu polskou píseň vzápětí stíhala hned píseň česká. A tak v družné, pospolitě atmosféře uplynul večer a byl čas se pro tento den rozloučit a popřát všem dobrou noc.

Nedělní dopoledne bylo vyhrazeno společné česko-polské mši svaté, kterou střídavě v češtině a v polštině vedl náš duchovní správce P. Petr spolu s polským kolegou P. Stanislawem. Bohoslužby se zúčastnila celá polská delegace a kdo byl přítomen, tak mi dá jistě za pravdu, že to byl mimořádný duchovní i společenský zážitek. Po skončení bohoslužby ještě předvedli studenti pásmo polských koled. Na samý závěr pak burmistrz Wojtek Furmanek pozdravil všechny přítomné, velice emotivně děkoval za přijetí, kterého se jim u nás dostalo a srdečně zval české Dalešice do Daleszyc polských. Přátelské diskuse pokračovaly ještě před kostelem. Pokračovaly by dlouho, ale musely se ukončit, neboť před polednem jsme už byli očekáváni v Infocentru EDU, jehož prohlídku si polští přátelé rovněž vyžádali.

Po obědě pak následovalo závěrečné loučení. Víkend uplynul jako voda a milá návštěva se musela nalodit do svého autobusu a vydat na cestu do svých Daleszyc. Poslední stisky rukou, poslední zamávání a autobus mizí v zatáčce u sýpky.

Návštěva z Polska odjela. Zanechala v nás ten nejlepší dojem. Přesvědčili jsme se o tom, že máme v Polsku nejen partnery ale opravdové přátele. Přátele, kteří jsou bezprostřední, srdeční, pohostinní a velice stojí o to, abychom navštívili jejich Daleszycy. Váží si toho, že naše Dalešice ač jsou o mnoho menší, jsou jejich partnery a dávají to nepokrytě najevo.

Pondělní emailová zpráva od paní Anny Oszczepalské byla tohoto znění:

Šťastně jsme dojeli kolem půlnoci do Daleszyc. Jsme všichni plni překrásných dojmů z Vaší krásné obce. Srdečně zdravíme všechny obyvatele Dalešic. Cítili jsme se u Vás jako doma. Všem teď vyprávíme o Vás, o českých Dalešicích. Děkuje všem, kteří se o nás starali a také děkujeme pivovaru za pohostinnost. Až přijedete do našich Daleszyc, tak se budeme snažit Vám vše oplatit. Všem dalešickým občanům přejeme hodně zdraví a mnoho úspěchů v celém roce 2009!

Lednová návštěva z polských Daleszyc. Zleva A. Oszczepalska, T. Pleban, J. Zadražil, W. Furmanek a řidič autobusu.

Na lodi Vysočina, Uprostřed burmistr Wojciech Furmanek.

Delegace z polských Daleszyc na PVE Dalešice. Na dolním snímku ředitel školy T. Pleban při přípravě „polské“ večere.

(dokončení na str. 3)

Poutové pozvání

Že čas je opravdu rychlým běžcem, o tom nás také přesvědčuje skutečnost, že naše Petropavlovská pout' je zase přede dveřmi. Bude se konat v neděli 28. června 2009.

Kvůli stavebním pracím na Městečku se pout' v tomto tradičním prostoru letos odbyvat nemůže. Při zvažování, kde pout' na místo Městečka uspořádat se plně ukázalo, jak je Městečko pro Dalešice důležité a že nemáme jiné adekvátní místo, které by Městečko nahradilo. Jak prozíraví a moudří byli naši předkové, kteří takové náměstí zřídili a nestavěli své domy jeden vedle druhého okolo silnice. Ať bude pout' kdekoli, bude to vždy nouzové, náhradní řešení. Nakonec padlo rozhodnutí, že pout' bude tentokrát u sokolovny. I když tam bude vše stísněnější, musíme to pro letošek ve skromnějších poměrech zvládnout.

Program poutě se neodlišuje od minulých let.

- 9.00 hod - pout'ová mše svatá v našem kostele za doprovodu dechové hudby
 10.15 hod - řazení stárků a stárkových u kostela a odchod k pomníku
 10.30 hod - položení kytice květů k pomníku padlých za zvuků státní hymny
 10.45 hod - obchůzka a zvaní po obci v pořadí – Kozina, Druhá konec, Kopce, Městečko, Přimasla, ulice ke Slavěticím, u školy a za školou, Nová ulice, za Novou ulicí, novostavby, Kordula, Dolánky, Pod pivovarem a pout'ová obchůzka skončí v pivovaru.
 Odpoledne – bude dechová hudba DUBŇANKA pod vedením kapelníka Ing. Petra Kadaňky u sokolovny vyhrávat k tanci, poslechu a k dobré náladě až do setmění

Občerstvení všeho druhu samozřejmě nebude chybět. Posedět bude také kde, tak proč nepřijít a oslavit největší obecní svátek. Pout' je jen jednou do roka a proto bychom měli starosti všedních dnů odsunout do pozadí a povznést se do sváteční, pout'ové nálady.

Věříme, že i shůry dohlédne sv. Petr na správný přísun sluníčka a tím zohlední naši pokornou žádost, kterou jsme k němu vyslali. Oslavujeme i jeho svátek a tak snad využije svých kompetencí přes počasí a šoupne nám do Dalešic počasí hezké, právě pout'ové.

Přijďte, děláme to pro Vás pro všechny a snažíme se, aby tato dlouholetá tradice neupadla v zapomnění. Bez Vaší účasti nebude pout' poutí.

Srdečně Vás všechny zve úřad Městyse, stárce, stárky a kapela DUBŇANKA

Rudolf Špaček
 místostarosta městyse

Další dobrá zpráva pro Dalešice!

Obdrželi jsme dotaci

1 000 000 korun od Nadace ČEZ

Náš městy obdržel od Nadace ČEZ dotaci 1 000 000 korun na výstavbu tzv. „Oranžového hřiště“. Tato částka bude použita na zhotovení víceúčelového hřiště s pevným povrchem, které doposud v Dalešicích chybí.

Hřiště bude ve sportovním areálu v prostoru, který je v současnosti oplocen a bude opatřeno dřevěnými mantineli do výše 1,5 metru.

Již několik let jsme se snažili o získání dotace na toto hřiště. Letos jsme byli úspěšní a tak přibude ve Sportovním areálu další funkční sportoviště.

Po jeho dobudování snad bude našimi mládežníky hojně využíváno a odpadne ono neustálé čutání a kopání balonu do zdi a oken budovy a nebo do okrasné zeleně a nebudou přibývat rozbitá okna a svítidla, fleky na fasádě, polámané keře, potrhávané ploty.

Většinou se nikdo ke způsobeným škodám nehlásí, zrovna jako k nepořádku, který po nich zůstává ve formě pohozených lahví, nedopalků, papírů, PET lahví, atd. Určitě bude dobře, když si svoji bujarou energii vybijí při opravdovém sportování na novém hřišti.

RŠ

Výsledky voleb do Evropského parlamentu konané 5. a 6. června 2009 v Dalešicích

Počet oprávněných voličů	462
Přišlo volit	101 (21,86%)
Počet platných hlasů	101

Z celkového počtu 33 stran získaly hlasy:

KDU – ČSL	35 hlasů
ČSSD	18 hlasů
KSČM	14 hlasů
ODS	11 hlasů
Suverenita	6 hlasů
Evropská demokratická strana	4 hlasy
Starostové a nezávislí vaše alternativa	3 hlasy
SNK Evropská demokratická	3 hlasy
Věci veřejné	3 hlasy
Pravý blok	2 hlasy
Strana zelených	1 hlas
Dělnická strana	1 hlas

-JZ-

Návštěva z polských Daleszyc opět u nás

(dokončení ze str. 2)

A jaké pokračování následovalo? V únoru jsme se dozvěděli, že Ministerstvo zahraničních věcí vypsalo grant na česko-polskou spolupráci s názvem Česko-polské fórum, na který vyčlenilo 2 miliony korun. Prostá úvaha napovídá, že kdo jiný by měl dotaci z onoho grantu získat než naše Dalešice, neboť kdo se může pochlubit tím že má v Polsku jmenovce a má uzavřenou vzájemnou Partnerskou smlouvu než my?

Neváhali jsme a na tento grant jsme si nechali zpracovat projekt a spolu s obsáhlou žádostí jsme ho na MZV v termínu podali. Žádost se sešlo celkem 130. Počátkem května byly zveřejněny výsledky. Bohužel jsme mezi vybranými nebyli. Dotaci obdrželo pouze 16 projektů. Ve velké většině to byly univerzity-Karlova, Masarykova, JAMU atd. tedy všechny subjekty z akademické sféry. Mezi 114 zklamánými jsme tedy byli i my.

Záměr navštívit naše přátele koncem května kdy mají oslavu založení městečka se z důvodu neobdržení dotace nerealizoval a byl přesunut na září.

Představitelé polských Daleszyc nebyli zrovna nadšeni z naší omluvy a dávali najevo své zklamání z krachu domloubané návštěvy. Pevně věříme, že v září se už naše návštěva v Polsku uskuteční a tím naplníme nejen jeden z bodů naší Partnerské smlouvy, ale také splníme velké přání našich přátel uvítat nás v jejich Daleszycích.

Dovětek

V termínu naší plánované návštěvy Polska, to je poslední květnový víkend na jejich oslavu založení Daleszyc rytířem Daleszem postihla tyto oslavy velká nepřízeň počasí. Chlad a silné deště znemožnily konání akce na místním stadionu a musely se náhradně přeložit do vedlejší tělocvičny.

Naše návštěva v takových podmínkách by jistě nebylo to pravé ořechové. Takže odložení návštěvy Polska pro nepřející Ministerstva zahraničí v udělení dotace byla přece jenom k něčemu dobrá a naplnilo rčení, že všechno zlé je k něčemu dobré.

RŠ

60 let od založení JZD v Dalešicích

JZD v Dalešicích bylo založeno jako jedno z prvních na okrese Třebíč. Dalešice se tak zařadily mezi prvních 17 obcí na Třebíčsku, kde bylo v roce 1949 založeno zemědělské družstvo. Přípravný výbor k založení družstva se sešel 10. srpna 1949.

Předsedou přípravného výboru byl František Okřina. Dalšími členy pak byli Jan Vrbka, Rudolf Čaněk, František Svoboda, Josef Herman, Květoslava Potůčková a Kristýna Kotsalová. Tito průkopníci společného hospodaření v Dalešicích založili JZD I. typu. Byla to převratná událost, jejíž uskutečnění si tehdy dovedl málokdo představit. Výměra zemědělské půdy, kterou vnesli první členové ke společnému hospodaření nebyla velká, ale už po roce, tedy v roce 1950, mělo JZD 67 členů a výměru 257 ha půdy a vzniklo JZD II. typu. Situace v zemědělství tehdy nebyla lehká. Tak jako každá nová věc se rodí v bolestech, tak i začátky společného hospodaření v družstvu nebyly vůbec jednoduché. Zakládající i nově přistoupivší členové pak udrželi družstvo při životě jen za cenu velkého množství tvrdé a obětavé práce, za kterou však byla velmi malá odměna. Za odpracovanou pracovní jednotku byla stanovena odměna 20 Kčs s tím, že 10 Kčs se vyplátí ihned a zbytek na konci roku. V prvních letech však žádné doplatky nebyly, neb tyto peníze byly použity na nákup dobytka, aby se doplnily jeho nedostatečné stavy.

Nebylo divu, že někteří členové tyto tvrdé pracovní i životní podmínky neunesli a z družstva vystoupili. Takže v následujícím roce 1953 mělo JZD už jen 42 členů, z toho bylo 14 bezzemků.

Tehdejší režim se snažil různými způsoby a prostředky, někdy i dost nevybíravými a drastickými, dotlačit ke vstupu do družstva především zkušené hospodáře, kteří vlastnili vyšší výměru polností, ale do JZD vstoupit nechtěli. Bylo to pochopitelné, neboť nebylo vůbec jednoduché vzdát se svého vlastnictví a převést ho do společného. Pracovali na něm a zvelebovali je celé generace předků a nyní měli to, s čím byli celý život neodmyslitelně spjatí vložit do družstva. Nakonec až na výjimky do JZD postupně všichni vstoupili, takže se počet členů i společně obdělávaná výměra dále navyšovala.

V roce 1955 mělo družstvo 46 členů a 210 ha zemědělské půdy. V roce 1957 již pak 54 členů obhospodařovalo 307 ha. Družstvo se i nadále rozrůstalo a v roce 1960 už mělo 130 členů, kteří hospodařili na 594 ha. Jakési improvizované středisko mělo JZD v prostorách zámku. Sídlo tam nejen vedení družstva, ale i administrativa, byla tam dílna, kovárna, šrotovník a také různé sklady. Stáje společně ustájeného dobytka byly ve „dvore“ po zbytkovém statku.

Dlouhodobé počáteční potíže byly překonávány, družstvo se postupně konsolidovalo, efektivita hospodaření se zvyšovala. Přibývala té době úměrná moderní technika a mechanizace.

Rok 1960 byl posledním rokem, kdy fungovalo samostatné družstvo Dalešice.

Usnesením členské schůze ze dne 30. ledna 1961 se JZD Dalešice sloučilo s JZD Stropěšín. Tímto sloučením se družstvo rozrostlo o dalších 63 členů a 334 ha půdy. Zřejmě v souvislosti s vypuštěním prvního kosmonauta Jurije Gagarina na oběžnou dráhu kolem Země, dostalo toto sloučené družstvo do vínku název „Vesmír“. Družstvo si v této době vedlo velmi dobře i po stránce ekonomické, na čemž měl významný podíl mimo jiné i tehdejší ekonom František Juránek.

Došlo k rozsáhlé výstavbě střediska rostlinné a živočišné výroby. JZD mělo svoji stavební skupinu a v dalešickém středisku se zbudovaly nejen nové stáje, kraviny, odchovny telat i prasat, ale i nová opravárenská dílna, hangáry, kůlny, garáže. V roce 1973 se postavila nová provozní, víceúčelová administrativní budova s množstvím kanceláří, kuchyní, jídelnou, sklady a také sociálním zázemím. Budova byla chloubou družstva.

Práce v družstvu nebyla ale procházkou růžovým sadem. Mnozí si jistě mimo jiné třeba vzpomenou na okopávání nekonečných tálek cukrovky, nebo zapleveleného máku. Postřiky tehdy ještě nebyly tak účinné a tak po jaru bylo třeba nastoupit mezi kolíky se jmény a v předklonu s kmitající motykou nejméně na čtvrtý rychlostní stupeň se vydat po řádku do zdolávání několikasetmetrové vzdálenosti.

Po 13 letech došlo k dalšímu slučování a JZD „Vesmír“ Dalešice-Stropěšín se sloučilo s JZD Valeč a s JZD Třebenice-Plešice. Rozhodly o tom členské schůze v listopadu 1974.

Členská schůze družstevníků (1961) - slučování se Stropěšínem.

S účinností od 1. ledna 1975 tak vznikl velký zemědělský podnik s 2478 hektary zemědělské půdy se sídlem vedení družstva v Dalešicích. Ve vedení družstva byli většinou schopní a zkušení funkcionáři. Tento velký zemědělský podnik poskytl zaměstnání mnoha místním i přespolním lidem. Poskytoval i sociální a kulturní zázemí pro své zaměstnance a jejich rodiny. Jeho fungování a prosperita byly na vysoké úrovni.

Strojový park se neustále modernizoval a tvořily jej traktory, kombajny, různé sklízecí stroje, pluhy, tahače, postřikovače, auta, autobus, atd. Družstvo dokonce zřídilo vlastní jatka a prodejnu masa a masných výrobků.

Zlom v činnosti tohoto podniku nastává po roce 1989, když došlo ke změně společenských poměrů. Družstvo stálo před problémem transformace, rozdělení se na „staré“ a „nové“. Vyplácení vnosových podílů a ztráta velké rozlohy polností, které přešly do obhospodařování jiných uživatelů, oslabily pozici družstva, které začalo pomalu, ale jistě skomírat. Celá řada pracovníků musela odejít a celkový stav členů se každoročně neustále snižoval. Navíc ke všemu přestalo být zemědělství preferovaným odvětvím a podnikání v této oblasti přestalo být rentabilní.

Přichází rok 2001 a vedení i členové družstva neodolali vábení Agrochemy Studenec k vzájemnému sloučení.

Členská schůze dalešického Agrodrůžstva dne 21. 9. 2001 rozhodla o sloučení s Agrochemou Studenec a 19. 11. 2001 rozhodl Krajský soud o výmazu Agrodrůžstva Dalešice z obchodního rejstříku. Z dalešického družstva se stalo pouze jedno ze středisek velkého družstva Studenec, jehož hlavní vedení sídlí ve Studenci. Toto přidružení odstartovalo likvidaci různých provozů v Dalešicích. Skončila dobře vybavená kuchyň, postupně osiřely kraviny, zrovna tak vepřiny. Garáže i hangáry se vyprázdnily, opravárenská dílna skoro nefunguje. Administrativní budova se vyliydnila, úřaduje tam jen několik málo funkcionářů.

(dokončení na str. 5)

Kombajnér Josef Kočí v SK4 vyprazdňuje zásobník s obilím, na vlečce stojí Zdeněk Voneš (1970).

60 let od založení JZD v Dalešicích

(dokončení)

Agrochema – družstvo Studenec nyní tvoří tři přibližně stejné závody - Studenec, Dalešice a Hartvíkovice. Hospodáři celkem na 4327 ha zemědělské půdy. Na katastru Dalešic obhospodařuje 348 ha polnosti.

V areálu střediska Dalešice jsou v provozu tyto stáje: porodna prasat a odchovny telat, chovných a vysokobřezích jalovic.

Situace na trhu zemědělských komodit je v současnosti velmi nepříznivá a pro všechny zemědělce doslova likvidační. Nevyláčí se chov prasat, nevyláčí se výroba mléka, ceny obilí klesají. Momentální vyhlídky do budoucnosti nejsou optimistické. Ty ale zemědělci neovlivní. Jsou v rukou ministerstva, vlády, EU a především nenasytných obchodních řetězců.

Ve vedení družstva se od jeho vzniku vystřídal několik předsedů. Po prvním předsedovi Františku Okřinovi vedl družstvo jako jeho předseda Jan Ondráček. Osobním příkladem a vysokým pracovním nasazením dokázal družstvo udržet při životě. Spolu s ostatními dokázal překonat všechny svízele a překážky a nasměrovat družstvo na cestu, která vedla k opravdovému „lepšímu zítřku“. Na tu dobu vzpomínaly především zakládající členky jako na dobu neskutečně těžké dřiny, kterou by už nikdy nechtěly znovu zažít.

Po Janu Ondráčkovi vedl JZD Jozef Smičik ze Slavětic, po kterém se vedení družstva ujal Ing. Emil Maštalíř z Třebíče. Následoval Jiří Nováček z Třebíče, po něm převzal vedení družstva Ing. Jan Batrla z Vladislavi. Dalším předsedou se stal Ing. František Horák z Dalešic, kterého na krátkou dobu ve vedení družstva vystřídal Vít Man z Rouchovan. Posledním předsedou pak byl Ing. Jaromír Šlapák, jehož podpis je i na protokolu, kterým se JZD Vesmír Dalešice připojuje k Agrochemě Studenec.

Doba se mění, mění se i podmínky podnikání v zemědělství. Budoucnost a další fungování dalešické pobočky Studenického Agro-družstva se dá jen těžko odhadnout.

Před šedesáti lety se v Dalešicích začaly psát nové kapitoly zemědělské výroby. Ze zakládajících členů už nikdo nežije. Určitě nikdo z nich tenkrát netušil, že stojí na začátku opravdu převratných změn na venkově. Za svoji tehdejší snahu po změnách nesklidili mnoho vděku. Z prvotních těžkých podmínek se jim a jejím pokračovatelům podařilo vytvořit dobře fungující, moderní, zemědělský podnik.

Na dobu sedmdesátých, osmdesátých i devadesátých let minulého století, tedy na dobu mimořádné prosperity a rozvoje dalešického družstva, většina bývalých členů a nejen členů, jistě vzpomíná jen v dobrém.

RS

Čalonic

Asi 2 km severovýchodně od Dalešic se na skalnatém výběžku který klesá do údolí zatopeného vodami Dalešické přehrady nachází zbytky hradu jménem Čalonic. Do kategorie hrad lze zařadit Čalonic pro svoji velikost.

V době hospodářského rozkvětu za vlády markraběte Jana Jindřicha Lucemburského iniciovali klášterní představitelé stavbu několika hradů jako protiváhu vůči šlechtickým sídlům na opačných březích řeky. Holoubek proti Kozlovu, či Čalonic proti Kokštejnu na Wilsonově skále.

Zdi hradu byly 2metry silné a od okolního terénu byl hrad oddělen příkopem o šířce 24 metrů a hloubce až 7,5 metru. Příkop byl částečně vysekán do skalního podloží. Ohrazení hradu nebylo zřejmě vysoké a bylo provedeno ze dřeva. Potvrdit lze existenci stavby o rozměrech 10x8,5 metru. Dá se předpokládat, že tato velká věž byla obytnou částí. Další objevenou částí je věž o rozměrech 4x4 metrů.

Historické zprávy nevypovídají nic o počátcích hradu Čalonic. I dalších informací o jeho existenci a o jeho osudech je velmi pomálu.

Z rozsáhlých sondážních archeologických výzkumů lze docela spolehlivě datovat existenci hradu od konce 13. století do počátku 15. století. Výzkum též odkryl významnou požárovou vrstvu. O tom, že požár vypukl při dobytí hradu svědčí hroty šípů a šipek, které vrstva obsahovala. Je tedy velmi pravděpodobné, že hrad byl zničen za rozbrojů v předhusitském období, asi v roce 1417. Vzhledem k neklidným poměrům, které tehdy panovaly, chyběla motivace k jeho obnově.

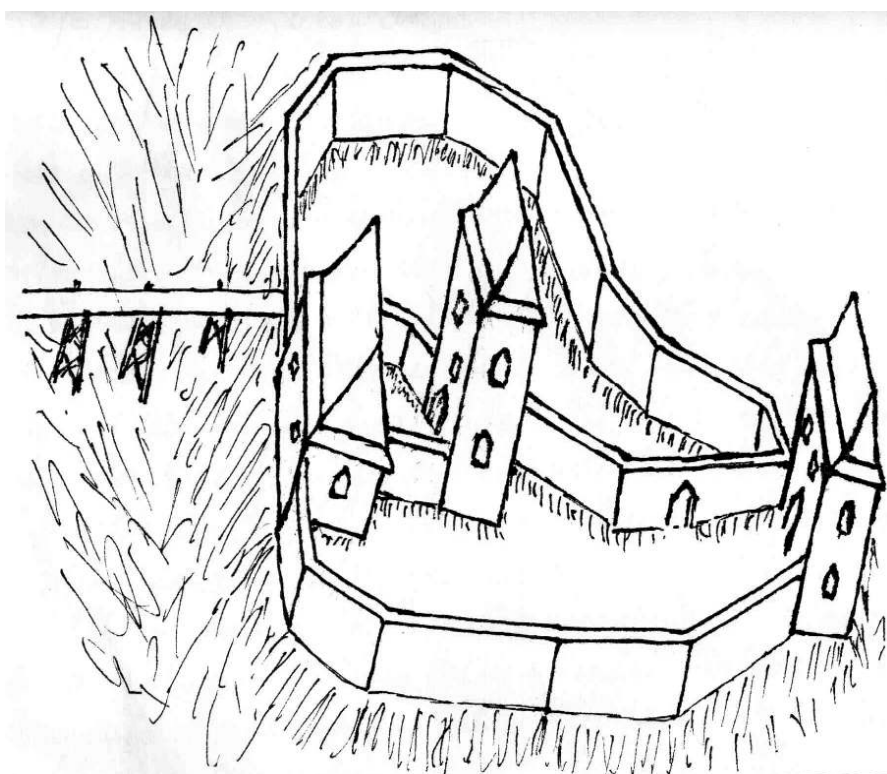
V nevelké vzdálenosti od hradu se nacházela středověká osada téhož jména, která mu vytvářela hospodářské zázemí. Bývala sídlem vladyského rodu z Čalonic a byla v majetku trebičského kláštera. V dochovaných zprávách se v letech 1364-1374 píše o Sezemovi z Čalonic. Byl to příslušník odnože vladků z Bukoviny. K Čalonicím náležely i okolní pozemky a lesy. Byl to samostatný katastr.

Osada užitečná pro trebičský klášter nezanikla po záhubě hradu, ale až mnohem později. Zanikla až po roce 1535. V roce 1612 je již uváděna jako pustá ves. Přetrvala tak o mnoho let hradní sídlo téhož jména.

Ještě nyní lze od pamětníků slyšet různé příběhy o Čalonicích, o pokladu, či o propadání do chodby. Pravdivé bude zřejmě pouze to, že v místech, kde se zaniklá ves nacházela, se při orbě objevil sem tam nějaký zbytek stavební suti.

Jak hrad vypadal se můžeme pouze domýšlet. Ze sondážních archeologických výzkumů lze sestavit i hypotetický náčrt hradu.

*Z dostupné literatury zpracoval
Ing. Viktor Pavlíček*

Živé městečko

Datum 5. února 2009 se stalo pro náš městys dnem s velkým D. Městys Dalešice získal z fondu Evropské unie ve 2. výzvě z Regionálního operačního programu NUTS – 2 Jihovýchod dotaci na renovaci náměstí ve výši zhruba 17 milionů Kč.

Výbor Regionální rady Jihovýchod schválil v oblasti 3.3. celkem 1,3 miliardy korun určené pro realizaci 129 projektů Jihomoravského kraje a kraje Vysočina. Do této výzvy bylo zaregistrováno na 250 projektů v hodnotě téměř 4 miliardy korun čímž byl objem peněžních prostředků, o které se žádalo skoro čtyřnásobně převýšen. Pro okres Třebíč bylo schváleno 7 projektů, z nichž třetí největší získaly Dalešice. Je to pro nás velký úspěch, který se v budoucnu už stěží bude opakovat.

Projekt, který jsme pojmenovali „Živé městečko“ řeší celkovou obnovu našeho náměstí, jež od nepaměti nazýváme „Městečko“. Skládá se ze čtyř staveb: 1) dešťová kanalizace, 2) komunikace a parkovací plochy, 3) veřejné osvětlení, 4) parkové úpravy.

Nová dešťová kanalizace bude vybudována pro odvod dešťové vody z komunikací a přilehlých domů, odděleně od vod splaškových. Zaústění kanalizace bude do zatrubněného potoka Olešná.

Náměstí bude mít novou místní komunikaci, na kterou bude navazovat parkoviště pro 25 míst s kolmým stáním a 6 míst s podélným stáním. Komunikace, chodníky i parkoviště bude vydlážděno kamennou dlažbou. Po vnějším obvodu náměstí bude umístěno veřejné osvětlení.

Uprostřed vznikne park se sítí chodníků vydlážděných ze žulové štípané mozaiky. Nástupní zpevňující plocha parku směrem od hlavní silnice bude oboustranně doplněna kašnou se stříkající fontánou. Prostor kolem kašen bude vydlážděn do prstence barevně kontrastní žulovou mozaikou. V ní budou

umístěna zemní svítidla, která v nočních hodinách zajistí osvětlení kašen i hlavního vstupu do parku. Podélně kolem hlavní silnice mezi kašnami vzniknou tři pravidelné záhony s výsadbou dřevin a trvalek.

Východně od kašen povedou dva pátevní chodníky, které vymezí středovou velkou plochu. Ve východní části bude vybudováno dětské hřiště. Zachované vzrostlé stromy budou tvořit kostru zeleně parku. Další nová výsadba bude provedena podél páteřních chodníků listnatými stromy (jablono, třešň). Celkem bude vysazeno 34 listnatých stromů, 1297 listnatých a jehličnatých keřů a 486 trvalek. Podél chodníků a kolem dětského hřiště bude rozmístěno 24 parkových laviček a 8 odpadkových košů.

Na zhotovitele stavby „Živé městečko“ bylo vyhlášeno výběrové řízení, do kterého se přihlásilo pět uchazečů.

Dne 26. 3. 2009 pětičlenná hodnotící komise otevřela na Úřadě městysu Dalešice obálky s nabídkami a dne 1. 4. 2009 provedla jejich vyhodnocení. Z důvodu nesplnění předepsaných kritérií byl jeden uchazeč ze soutěže vyloučen. Nejvýhodnější nabídku podala firma Ing. Bronislava Valy (V-Stav Hrotovice), která se stala vítězkou soutěže. 15. května bylo firmě Ing. Bronislava Valy předáno staveníště a koncem května započaly na náměstí stavební práce, které potrvají do konce října 2009.

Celkové dokončení celé akce včetně kolaudačního řízení se předpokládá ke konci letošního roku.

Obnovené náměstí se stane důstojným středem městysu, místem kde se občané budou setkávat při různých příležitostech. Zejména starší obyvatelé a matky s dětmi zde najdou příjemné místo k relaxaci a odpočinku. Rádi sem zavítají i cizí návštěvníci při návštěvě dalešických zajímavostí.

*Jaroslav Zadražil,
starosta městysu*

Pozvání za kulturou do pivovaru

Dalešický pivovar si Vám dovoluje nabídnout kulturní pořady, které se v jeho areálu uskuteční v době prázdnin

V sále pivovarské restaurace je do 19. července 2009 v rámci **Nepálských dnů** možnost zhlédnout výstavu fotografií nástrojů lidové hudby z Nepálu.

Předpouťové Postřižinské slavnosti začínají ve čtvrtek 25. 6. 2009 ve 21:00 hod promítáním filmu režiséra Menzla – **KONEC STARÝCH ČASŮ**

V pátek 26. 6. 2009 od 20:00hod sehraje divadlo **ABC** z Prahy a skupina **TŘEHUSK** na pivovarském nádvoří **mimořádně úspěšný muzikál POSTŘIŽINY**. /Zhlédnutí tohoto muzikálu si nenechte ujít. Nebudete zklamáni/

Závěr večera obstará promítání dalšího Menzlova filmu **SLAVNOSTI SNĚŽENEK**

Odpolední sobotní program začne v 15:00 hod vystoupením folkových a rockových skupin. Zahrají Vám **AG FLEK, VLADIMÍR MIŠÍK a ETC, ŠPLUBOŠE POSPÍŠILA a JAN SPÁLENÝ s ASPM**

Vrcholem večera bude vystoupení **HRADIŠŤANU s JIŘÍM PAVLICOU** v pořadu **voda má rozpuštěné vlasy**

Následuje promítání nejpůsobivějšího českého filmu, který už neodmyslitelně k Dalešicím patří a tím jsou **POSTŘIŽINY**

DENNÍ VSTUPNÉ 90,- Kč Děti do 18 let a důchodci vstup zdarma!! 30,-Kč z každé prodané vstupenky bude věnováno dětskému oddělení třebské nemocnice

V pivovaru jsou zajímavé akce po celý rok. Snímek přibližuje letošní velikonoční „tvoření“.

7. srpna 2009 v rámci Mezinárodního festivalu Petra Dvorského se v pivovare představí **JANA KOUBKOVÁ QUARTET**

JAZZ V PIVOVARĚ – v sobotu 22. srpna 2009 – zahraje Swing band Felixe Slováčka, dále vystoupí Ivan Hlas, Luboš Andršt a další.

Z nabízených programů si jistě některý vyberete. Srdečně Vás zve a na Vaši návštěvu se těší

Akciový pivovar Dalešice

Zlatá jeřabina putuje do Dalešic

Odbor kultury kraje Vysočina vyhlásil zajímavou anketu s názvem „Zlatá jeřabina“, o nejlépe opravenou památku v kraji v roce 2008. O zařazení do ankety se ucházelo 160 památek. Mezi třiceti vybranými do užšího finále ankety byla zařazena i opravená budova fary v Dalešicích čp 20.

Hlasovalo se dvěma způsoby. Po internetu nebo na kuponu z novin vydávaných Krajským úřadem kraje Vysočina. Aby bylo vyloučeno několikrát hlasování z jedné adresy, bylo možno z každé emailové adresy hlasovat pouze jednou. Nutno říci, že v takových anketách záleží také na organizačním zvládnutí průběhu hlasování, což spočívalo v obstarání hlasů i od spřátelených osob a institucí. Asi v polovině hlasování se naše fara dostala na první místo v průběžném pořadí a neustále si udržovala náskok asi 90 bodů před Žďárem nad Sázavou a několika set hlasů před Polnou.

Vše se zvrátilo v poslední večer před ukončením hlasování, kdy Žďár n/S drtivým finišem Dalešice nejen dostihl, ale nakonec i předstihl. V konečném součtu získala naše fara 2262 hlasů a obsadila v anketě

Vyhlášení výsledků ankety Zlatá jeřabina v Jihlavě. P. Petr Holý přebírá cenu za 2. místo pro faru Dalešice.

druhé místo. Opravený kostel ve Žďáře získal o pouhých 36 hlasů více. Pro první tři místa byla vypsána i finanční prémie. 30, 20 a 10 tisíc korun. Farnost tedy získala 20 tisíc korun, které použije na další opravy hospodářské budovy ve dvoře fary a na opravu obvodové zdi naproti kostelu.

Slavnostní vyhlášení výsledků ankety proběhlo koncem května v Horáckém divadle v Jihlavě za účasti představitelů kraje Vysočina, kterého se zúčastnila i delegace naší farnosti. V průběhu slavnostního vyhlášení převzal duchovní správce naší farnosti Mgr. Petr Holý diplom za druhé místo a šek na dvacetitisícovou částku. V proslovu pak vyzvedl nejen podíl brigádníků, ale i podíl a příspěví městyse Dalešice na úspěšném dokončení opravy farní budovy.

My domácí víme, v jakém stavu se tato farní budova v minulosti nacházela. Uvnitř byl její stav ještě horší než jak jsme ji znali z pohledu zvenku. Dlouhou dobu byla neobývaná a neudržovaná. A dnes je nejen chloubou Dalešic, ale navíc pulzuje životem, neboť v ní našly bydlení mladé rodiny.

Oprava a rekonstrukce budovy trvala několik let. Jelikož fara je zapsána ve státním seznamu památek, rozhodné slovo co se bude či nebude dělat a jak se to bude dělat a jak ne, měli odborníci z Památkového ústavu. Nepřistoupili mimo jiné na výměnu oken. Provést se mohla pouze jejich repase.

Oprava budovy započala v roce 2005 opravou dřevěného střešního krovu a výměnou střešní krytiny. Zároveň s pracemi na střeše se provedl náročný úklid půdního prostoru, kde byly nashromážděné pozůstatky po minulých opravách a kde se nacházelo velké množství opravdového „borčusu“. Bylo provedeno odvlhčení zdiva, uvnitř postaveny nové příčky, zhotoveny nové omítky a dlažby, nové rozvody elektřiny, vody a plynu. Byly zbudovány nové koupelny a sociálky. Na farní zahradě byly provedeny tři 125 metrů hluboké vrty, které slouží k vytápění budovy v systému tepelného čerpadla. Vše pak korunovalo

provedení nové barevné venkovní fasády. Že se oprava a rekonstrukce této budovy opravdu povedla a že je nyní smysluplně využita, o tom se přesvědčujeme kdykoliv kolem ní procházíme či projíždíme.

RŠ

Činnost SDH Dalešice v první polovině roku 2009

Rád bych se stručně poohlédl za akcemi, které jsme již v tomto roce uskutečnili a nebo jsme pomáhali při jejich organizaci:

- Byl to již tradiční masopustní průvod, který pochodoval a tančil po Dalešicích 14.2.2009
- O týden později v pátek dne 20.2.2009 hrála v místní sokolovně na HASIČSKÉM PLESE hudební skupina DREAMS.
- Protože si nikdo z plesu neodnesl první cenu z tomboly (mimo chodem v tombole bylo přes 800 cen), rozhodli se hasiči tento barevný televizor SONY věnovat dětem v dalešické mateřské školce.
- Dne 16.5.2009 jsme opět pomáhali na dětském dni s Haribem v Hrotovicích a přestože počasí letos nebylo moc pěkné, legrace nechyběla a spokojenost dětí pro nás byla nejlepší odměnou.
- V sobotu 13.6.2009 se uskutečnilo další setkání veteránů v dalešickém pivovaru s názvem „Po stopách hraběte Chorinského“. Organizátoři akce opět velice kladně hodnotili naši pomoc a tak můžeme doufat, že třeba příští rok se k nám krásná nablýskaná auta a motorky vrátí.

A co hasiči chystají na prázdniny?

- 11.7.2009 pomůžeme s naší časomírou kamarádům z Valče na jejich hasičské soutěži a také družstvo našich žen slíbilo, že zkusí zabojet o pěkný pohár v požárním útoku.
- Na den 31.7.2009 chystáme trochu netradiční taneční zábavu v místní sokolovně, tak nás přijďte podpořit!
- V srpnu by pak zahrála na zábavě dalešická skupina WEGETT. Opět jste srdečně zváni!
- Některý den v září připravíme dětský den plný soutěží a hasičských ukázek pro děti z Dalešic.
- Chystáme se ve spolupráci s městysem Dalešice vybudovat garáž pro hasičskou cisternu Tatra 148 v hale na hřišti.

Závěrem chci aktivním hasičům poděkovat za jejich práci a všem bych rád popřál krásné léto a pěkný čas dovolených.

Petr Čaněk, velitel SDH Dalešice

Plesová sezóna

Oproti minulým letům byly letos v Dalešicích uspořádány plesy dva. Kromě tradičního plesu našich hasičů jsme mohli navštívit též ples, který pořádal místní pivovar. V polovině ledna se v prostorách pivovarského sálu a pivovarské restaurace konal 1. pivovarský ples, který v návštěvnicích zanechal ty nejlepší dojmy. Ples byl pojatý trochu netradičně. K tanci a poslechu hrál Dixilend v námořnických úborech a dobrou náladu vytvořila skvělá krojovaná cimbálka, která dokázala až do ochraptění rozezpívat celý sál. V průběhu večera také dvakrát vystoupil mimořádně zručný kejklíř se svým uměním. Dokázal svými výstupy účastníky plesu zaujmout a také pobavit. Losování tomboly proběhlo zajímavým způsobem a výhry ve formě sudů piva přišly výhercům v teplých letních dnech jistě vhod. Dobré jídlo a pití během večera zcela určitě přispělo k dobré náladě a pohodě návštěvníků.

Únorový již V. ples Sboru dobrovolných hasičů v sokolovně navázal svoji vysokou úroveň na plesy z minulých let. Účinkující kapela zahrála rytmy pro mladé i pro starší, tombola byla opět přebohatá a občerstvení, co hrdlo ráčilo. Uvolněná, radostná atmosféra a do ranních hodin dobře se bavící účastníci, to byla odměna pořadatelům za mnoho hodin práce při přípravě a organizaci tohoto plesu. Za každou takovou akci se skrývá neskutečné množství práce a času, který musí organizátoři vynaložit, aby pro návštěvníky připravili opravdu hodnotný, kulturně společenský zážitek. V každém případě se to jak hasičům, tak i pivovaru letos podařilo. Úroveň obou plesů byla opravdu vysoká a všem, kdož se o to zasloužili, patří to největší uznání.

RŠ

Velkorysý dar našich hasičů

Dar který předali naši hasiči Mateřské škole zaslouží nejen mimořádné poděkování, ale i obdiv. A o jaký dar se jedná? Je to nový barevný televizor s větší obrazovkou, který je nyní v provozu v učebně naší školky a slouží k výuce našich nejmenších dětí i k jejich zábavě. Tento televizor byl hlavní cenou přebohaté tomboly únorového hasičského plesu. Nikdo si však tuto výhru nevyzvedl. Při rozhodování jak s touto nevyzvednutou výhrou naložit, rozhodlo vedení sboru o věnování televizního přístroje Mateřské školce a tak se také stalo. Rozhodnutí o darování a samotné předání daru je čin ušlechtilý, hodný pochvaly a obdivu. V dnešní „dravé“ době se nesetkáváme často s takovými příkladnými činy. Ne, opravdu to není pohádka. V Dalešicích se toto opravdu stalo a za tuto velkorysost je třeba složit SDH Dalešice hlubokou poklonu!

RŠ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Je konec školního roku a my se opět ohlížíme a hodnotíme uplynulé období.

Školní rok začal, jako již tradičně, přivítáním prvňáčků. Byli to: Tomáš Coufal, Simona Fňukalová a Jan Klusáček. Hned první den jsme se naučili společně básničku, zazpívali a slíbili si, že se naučíme číst, psát a počítat do dvaceti. Jsme rádi, že se nám to podařilo a nyní si už žáci mohou sami přečíst pohádku, vyluštit tajenku a odpovědět na otázku v našem školním časopisu Zoubek. Také žáci ostatních ročníků se naučili mnoho nového a všichni mohou postoupit do vyššího ročníku.

Kromě učení děti pilně sbíraly papír a naše škola se umístila na druhém místě v soutěži „Soutěžíme s Trídílkem“. Žáci nasbírali 4 360 kg papíru. Na prvním místě se umístil Jan Čech, druhé získala Kateřina Bazalová a třetí místo obsadila Adéla Horáková. Poděkování patří také rodičům, kteří dětem pomáhali. Zúčastnili jsme se také několika sportovních soutěží: okrkové kolo ve vybíjené, okrkové kolo v malé kopané McDonaldsCup, atletické závody Kinde-riáda, netradiční pětiboj všestrannosti, Olympiáda neúplných škol. Mezi úspěšné sportovce patřili: Adéla Horáková – 3. místo běh na 60 m, Alan Hladký – 3. místo běh na 60 m, Denisa Šubrtová – 2. místo skok daleký, Dominik Věžník – 3. místo střelba ze vzduchovky. Žáci naší školy jsou také zapojeni do projektu BESIP, kde získávají znalosti v oblasti bezpečnosti silničního provozu. Vše si také hned vyzkoušeli na dopravním hřišti v Třebíči. Ani kulturu jsme nenechali stranou. Dvakrát jsme navštívili divadlo v Třebíči. S ohledem na vysoké částky za dopravu, využíváme možnosti shlédnout různá představení přímo ve škole. Také žáci dramatického kroužku a flétníky si připravili představení, se kterým vystoupili na besídce pro rodiče. Úspěšná byla také Vánoční besídka, na které vystoupili všichni žáci naší školy.

Na příští školní rok se těšíme hlavně my, učitelé, protože naši práci zpestří interaktivní tabule, kterou se podařilo získat obci v projektu. Tím naše škola získá nejmodernější pomůcku pro výuku. V současné době máme v každé třídě pět počítačů připojených k internetu a k nim přibude další, pomocí kterého se bude ovládat interaktivní tabule. Společně s tabulí bude jedna třída vybavena novým výškově nastavitelným nábytkem. Vše si budete moci prohlédnout na dnu otevřených dveří, který plánujeme v měsíci září. V září se také chystáme rozšířit nabídku kroužků. K současným přibude taneční kroužek, který povede nová paní učitelka.

Na závěr bych chtěla poděkovat rodičům a obecnímu úřadu za dobrou spolupráci a popřát dětem i Vám všem krásné prožití letních dnů.

Mgr. Alena Stupková, řed. školy

Zpráva o Tříkrálové sbírce 2009

Letošní charitativní Tříkrálová sbírka byla v Dalešicích opět úspěšná. Mladí koledníci pod vedením starších vedoucích zazvonili u našich dveří a zazpívali ono známé „My Tři Králové jdeme k Vám.....“ Popřáli štěstí, zdraví, dlouhá léta a křídou napsali na vrata či dveře královské iniciály K+M+B. Do pokladniček pak přijímali peněžitě dary. Ne pro sebe, ale pro zdravotně postižené, pro lidi nemocné, pro lidi hendikepované, pro lidi, kteří se nemohou sami o sebe postarat. Zkrátka pro ty, kdož tuto naši pomoc potřebují. A že srdce i peněženky našich občanů byly v tom správném směru otevřeny dokořán, o tom svědčí i celková vybraná částka 14 720.- Kč. Je to o 1 900.- Kč více jak loni. Velký díl z vybraných peněz zůstává pro potřeby Charity v našem regionu. Pro zajímavost lze uvést, že ve Valči se vybralo 18 551.- Kč, ve Slavěticích 5 783.-Kč, v Třebenicích 12 910.- Kč a ve Stropešíně 5 783.-Kč.

Všem, kdož přispěli do sbírky patří upřímné poděkování. Poděkování patří též koledníkům a jejich vedoucím. V nevlídném počasí si našli čas na smysluplnou a potřebnou věc. A tím rozhodně charitativní Tříkrálová sbírka je.

RŠ

Tenisové kurty

Povrch tenisových kurtů ve Sportovním areálu prošel na jaře za odborného dohledu potřebnou renovací a kurty jsou nyní připraveny pro zájemce o tenis ke hře.

Nyní mají tenisté možnost si zahrát, či jen zapinkat na velmi solidním antukovém povrchu.

Klíče od kurtů jsou uloženy na recepci v pivovaru, kde si lze též kurty zarezervovat na určitý den a hodinu. Vstup dětí je možný za doprovodu osoby starší 18 let, které budou klíče vydány.

Poplatek za propůjčení kurtu na 1 hodinu činí 80.- Kč.

Kurt je třeba vrátit v takovém stavu, v jakém byl při převzetí. To je uhrabán a pokropen.

Údržba kurtů je velmi náročná a není vůbec levná. Proto bylo nutno přikročit k zavedení určitých základních pravidel, která jsou naprosto běžná na podobných sportovištích.

RŠ

Poděkování

Dlouholetá ředitelka naší Mateřské školy, v poslední době její vedoucí učitelka, paní Marie Kosová odešla v únoru letošního roku, jak se taktně říká, na zasloužený odpočinek. Jakkoliv to zní neuvěřitelně a nikdo by to neřekl i ona dosáhla důchodového věku. Svou prací a svým působením v Mateřské škole si vydobyla úctu, vážnost a respekt. Už jsme si ani nedovedli naši školku představit bez její přítomnosti, bez jejího vedení. Dalo by se říci, že byla jejím „živoucím inventářem.“ Nyní ji už budeme vidat se žáčky z naší mateřinky při procházce po Dalešicích pouze občas, při zastupování některé z učitelek. Před 28 lety, tedy v roce 1981 nastoupila jako učitelka v naší Mateřské škole. Mnoho dalešických dětí prošlo její výchovou. Svým působením v naší školce se zapsala mezi ty, na které se nezapomíná. V posledních letech svého působení ji vodily do školky své dětičky maminky, které ona ve svých začátcích ve školce vychovávala. I na této skutečnosti je vidět, jak ten čas neúprosně letí.

Děkujeme ji za dlouhá léta úspěšného učitelského působení, které není zrovna jednoduché, ale které zvládala ke spokojenosti všech. Děkujeme ji i za další práci, kterou pro Dalešice odvedla. Přejeme jí, aby jí v budoucnu dobře sloužilo zdraví, aby jí neopouštěla dobrá nálada a ať se těší z krásných volných dnů.

Za vše upřímné díky!!

RŠ

Informace ze Sboru pro občanské záležitosti

Jubilanti ve druhé polovině roku 2009

červenec

Dobrovolný Josef	č.p. 162	65 let
Lankašová Jana	č.p. 196	65 let
Mašterová Jana	č.p. 160	60 let
Pýcha Jaromír	č.p. 18	75 let

srpen

Divišová Anna	č.p. 110	60 let
Fialová Božena	č.p. 145	90 let
Kainová Marie	č.p. 174	70 let

září

Dvořák Jaromír	č.p. 93	70 let
----------------	---------	--------

říjen

Ing. František Horák	č.p. 129	65 let
Špaček Rudolf	č.p. 142	65 let
Vala Josef	č.p. 13	65 let

prosinec

Doležalová Jaroslava	č.p. 205	70 let
Král Ladislav	č.p. 92	85 let
Pýchová Věra	č.p. 18	70 let
Stejskal Otakar	č.p. 61	90 let

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a hodně elánu do dalších let

Sňatek uzavřeli : Leoš Solař a Helena Denemarková
Novomanželům blahopřejeme

Navždy jsme se rozloučili s těmito spoluobčany:

Alena Pelánová č.p. 106

Marie Sedláčková č.p. 7

Milan Morisek č.p. 201

Pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast

BS

Poutní zájezd farnosti „Po stopách apoštola Pavla“ do Řecka

Letošní rok byl papežem Benediktem XVI. vyhlášen jako rok, kdy si připomínáme život a dílo sv. apoštola Pavla. I toto byl jeden z důvodů, proč jsme se letos s farností vydali na poutní zájezd do Řecka, tedy do země, kde tento apoštol nějakou dobu žil a na mnoha místech působil. V krátkém sestřihu si můžete přečíst, kde jsme všude byli a co jsme viděli.

První den (úterý 28.dubna) jsme v ranních hodinách po krátké modlitbě v koněšpiském kostele vyrazili na naši pouť „Po stopách sv. Pavla“ do Řecka. V průběhu dne jsem projeli Slovensko a Maďarsko, ve večerních a nočních hodinách vedly naše cesty přes Srbsko a Makedonii.

Následující den (středa 29.dubna) jsme v brzkých ranních hodinách překročili makedonsko-řecké hranice a pokračovali již řeckou krajinou směrem k naší první zastávce, do města Soluň. Asi 30 km před tímto městem měl náš autobus na pravém předním kole defekt, ale i přesto jsme se zdárně dostali do soluňského servisu. Naši skupinu odvezl díky své dobrotě do centra Soluně náhradním autobusem místní řecký řidič a my jsme tak mohli v klidu pokračovat ve svém programu. Čekala nás celodenní prohlídka druhého největšího města Řecka – Soluně (Bílá věž, antické i pozdější hradby, Galeriov oblouk, Rotunda - mohutná cihlová stavba na kruhovém půdorysu, postavená jako císařovo mauzoleum, ale v raném středověku změněná na kostel sv. Jiří a později na mešitu, dále jsme viděli Císařský palác, trojlodní baziliku Panny Marie Velkopáteční, kostel P. Marie Kotlářské, metropolitní kostel sv. Řehoře z Palami a turecké lázně. V kapli při kostelu Neposkvrněného početí Matky Boží jsme prožili naši první společnou mši svatou. Ve večerních hodinách jsme již našim opraveným autobusem dorazili do našeho hotelu.

(dokončení na str. 12)

Pestrá činnost T.J. Sokol Dalešice

Při přípravě tohoto článku jsem zjistil, že naše činnost je tak pestrá a košatá, že mi nezbude, než ji rozdělit na tři oblasti a pak se zabývat každou z nich samostatně.

Jde o kulturní aktivity, soutěže v sokolské všestrannosti a turnaje ve florbale. Tak nejdříve z kulturního soudku.

Vrátím se do doby vánoční, kdy jsme 20.12. a 28.12.2008 uspořádali vystoupení pro veřejnost. Taneční vystoupení „Kašpárčí“ a „Roztleskávačky“ vystřídal divadelní pohádka „O Bedřišce a Kajetánovi aneb Jede, jede poštovský panáček“. Předvánoční i povánoční představení měla velký úspěch a to druhé bylo navíc okouřeno přítomností pana Zdeňka Kozáka, který je autorem hry a přijel se podívat na její světovou premiéru. Po představení měli všichni zúčastnění možnost pobesedovat s panem Kozákem, jeho manželkou i jeho dvorní výtvarnicí v místním pivovaru. Na tento zážitek budeme všichni dlouho vzpomínat!

Tím ale činnost našich ochotníků neskončila! V dubnu 2009 se totiž předvedli na VI. Národní přehlídce sokolských ochotnických divadel v Boskovicích. Naši herci hráli poprvé divadlo v cizím prostředí, před odbornou porotou a bohužel – před téměř prázdným sálem. Vůbec to však neovlivnilo jejich výkon, ba naopak. Velmi si to užívali, podali velmi dobrý výkon a možná právě proto se začal sál plnit dalšími účastníky této přehlídky. Po představení následovala beseda s odbornou a fundovanou porotou, která - k naší radosti - hodnotila kladně jak výkony herecké tak i pěvecké a pomyslně jim tleskala.

I já se připojuji k tomuto potlesku a všem, kteří se na našem kulturním dění nějak podíleli, patří můj velký dík a přání: „Jen tak dál!“

A nesmím zapomenout ještě na taneční vystoupení „Kašpárků“ na přehlídce pódiových skladeb v Náměšti nad Oslavou, odkud si přivezli velký dort.

Hlavní činností naší organizace zůstává plnění sokolské všestrannosti. Už v půli dubna jsme se zúčastnili přeboru župy v přespolním běhu v Kněžicích. Dovedli jsme 7 zlatých (Čtvrtníčková, Kříž, Trunečková, Botur, Šimončič, Boturová, Děbnár), 3 stříbrné (Stojaník, Jasinecká, Halová) a dvě bronzové medaile (Věžníková, Vala).

Na konci dubna byl přebor župy v gymnastice a šplhu konaný v Moravských Budějovicích. Ve šplhu vyhráli Boturová, Zadražilová Tereza, Zadražilová Aneta, Kříž a Děbnár, druží byli Vyletěl, Hloušek a třetí skončila Ondráčková, Halová, Botur a Kazatel. Ve sportovní gymnastice byli první – Boturová, Vyletěl a Hloušek, druží – Čtvrtníčková, Jonáková, Halová a Čtvrtníček a třetí – Rabušicová a Jonák.

Poslední závody, jichž jsme se mohli všichni zúčastnit, se konaly v květnu - přebor župy v atletice v Třebíči. Ve sprintu, skoku do dálky, v hodu kriketovým míčkem a běhu na delší tratě si nejlépe vedli – zlato

Naši nejmladší při soutěži ve sportovní gymnastice.

- Čtvrtníčková, Kříž, Dolejší, Šimončič, Děbnár, Jonáková, Bourová, stříbro – Hloušek, bronz – Stojaník, Rabušicová, Halová.

Poprvé se letos běžely smíšené štafety - Dalešice „A“ byly první a Dalešice „B“ druhé z 11 zúčastněných štafet. Na závěr byly ještě zařazeny exhibiční štafety a zde se dokonce zapojila naše „stará garda“. Drželi jsme se velmi statečně – byli jsme třetí.

Na závěr atletiky byli vyhlášeni přeborníci za rok 2008. Za naši jednotu to byli:

1. místo Jonáková, Halová, Špačková, Šimončič M.
2. místo Čtvrtníčková, Rabušicová, Kříž, Botur
3. místo Šimončič V., Špačková Veronika, Dolejší, Děbnár

A co bylo hlavní, **naše T.J. obhájila své prvenství z loňska a je opět neúspěšnější jednotou v župě plk. Švece!**

Na konci května se pak nejlepší mladší žáci zúčastnili Přeboru ČOS v Brně. Konkrétně Kříž byl 1. v plavání, 2. ve šplhu, 17. ve sportovní gymnastice a 4. v atletice. Z toho vyplynulo celkové 8. místo z 24. závodníků.

Dívky reprezentovala Rabušicová – 13. v plavání, 28. ve šplhu, 31. ve sportovní gymnastice, ale 5. v atletice a nakonec 14. místo ze 46 závodnic. Blahopřejeme.

Třetí oblastí „služebně nejmladší“ je florbalová liga. Naši florbalisté si postupně zahráli na pěti turnajích (v Náměšti nad Oslavou, v Moravských Budějovicích, v Třebíči a dvakrát v Kněžicích) a vedli si opravdu dobře.

S pohárem za absolutní vítězství v sokolské všestrannosti.

V kategorii minižáci bylo naše „A“ první a „B“ druhé, mladší žáci byli první, starší žáci třetí stejně jako žákyně. Jako nejlepší střelci byli vyhodnoceni Botur V, Šimončič a Nejedlý a jako nejlepší brankáři Kovář Š. a Lainka.

7. června se pak naši mladší žáci utkali s osmi dalšími finalisty na Přeborech ČOS ve florbalu (Praha) a **byli z nich nejlepší** – blahopřejeme!

Kromě již zmíněných aktivit jsme si ještě udělali ke konci května výlet na kolech do okolních lesů. Opékání párků spolu s výšlapem do okolí na závěr cvičebního roku se nám nepodařilo uskutečnit, byť jsme na to vyhradili dva termíny. Vždy nám to překazilo počasí vydatným deštěm. Vynahradíme si to v příštím cvičebním roce. Po pouťi nám nastanou „sokolské prázdniny“ a já přeji všem cvičitelům a jejich svěřencům, aby nabrali dostatek sil a chuti do dalších hereckých aktivit, cvičení, závodění a florbalového zápolení!

Nazdar!

RNDr. Josef Potůček,
starosta T.J. Sokol Dalešice

Daňově diskriminovaná obec

Dalešice se připojily k protestu proti nerovnoměrnému určení daní.

Zástupci Sdružení místních samospráv vyhlásili v úterý 2. května protestní akci zaměřenou proti daňové diskriminaci měst a obcí. Před vjezdem v řadě měst a obcí byly od 8.00 hod. umístěny cedule s nápisem „DAŇOVĚ DISKRIMINOVANÁ OBEC“. Tato cedule byla vyvěšena i před vjezdem do Dalešic. Obce tímto chtěly upozornit na nespravedlivé rozpočtové určení daní a neodůvodnitelné rozdíly ve financování největších měst Prahy, Brna, Ostravy a Plzně.

V těchto čtyřech městech žije 20% obyvatel ČR a přitom získávají od státu téměř polovinu z celkové sumy peněz určené pro všechny města a obce. Státní příspěvek na občana města a obce činí 5 – 7 tisíc korun za rok. Čtyři největší statutární města však dostávají až 33 tisíc korun na obyvatele, což je téměř pětinašobek toho, kolik mají ostatní. Tento stav chce Sdružení místních samospráv a hnutí Starostové a nezávislí změnit. Žádají nový, spravedlivější zákon o financování obcí.

JZ

Víte, že ...

- Od 10. července je nově otevřená gynekologická ordinace v Hrotovicích v prostorách podnikatelského inkubátoru, vedle zámku. Ordinační doba ve středu 15.00 – 19.00 hod. ordinuje MUDr. Málek a ve čtvrtek 8.00 – 11.30 hod. ordinuje MUDr. Jahelka.
- V sobotu 18. července bude proveden sběr železného šrotu.
- Ve čtvrtek 10. září bude proveden sběr nebezpečného odpadu.
- V sobotu 12. září bude proveden sběr velkoobjemového odpadu.
- Pokud jste si nevyzvedli na Úřadě městyse jodidové tablety, učiňte tak co nejdříve!

PODĚKOVÁNÍ

Děti ve školce se radovaly,
že jim hasiči televizi darovali.
Pohádky rády sledují
a hasičům děkují.
Oheň ať nic nezničí
i z nás budou hasiči.

MŠ Dalešice Lada Čapounová

Jak Bedřiška s Kajetánem k úspěchu přišli

Ten kdo v loňské předvánoční době navštívil v naší sokolovně divadelní pohádku „O Bedřišku a Kajetánovi“, které nacvičili mládežníci místního Sokola, ten to ví. Ten ví, že představení bylo velice úspěšné. Ten ví, že častý bouřlivý potlesk a salvy smíchu odměňovaly herce na otevřené scéně a že všem bylo tak trochu líto, že pohádka je u konce.

Herecké i pěvecké výkony všech představitelů byly vynikající a přesvědčivé. Bylo obdivuhodné s jakou chutí a elánem se mladí herci zhostili svých rolí a jak si své výstupy doslova vychutnávají. V příjemné atmosféře, která panovala jak na jevišti, tak i v hledišti, se všichni opravdově bavili. Celý divadelní kolektiv si za předvedení výkon zaslouží velkou jedničku několikrát potvrzenou.

Zvláštností tohoto představení byla skutečnost, že tato pohádka se ještě nikde nehrála, takže její předvedení v Dalešicích bylo opravdově premiérové. Navíc texty písní teprve před nácvičkou zhudebnil ředitel LŠU z Hrotovic PhDr. František Malý a během představení zpěváků na klávesy doprovázel. Autor hry pan Zdeněk Kozák přijal pozvání a přijel se na provedení svého díla do naší sokolovny podívat. Byl velmi mile překvapen a především potěšen úrovní představení a vůbec nešetřil pochvalnými slovy.

Závěrečná děkovačka divadelního souboru TJ SOKOL v Boskovicích.

Tradiční předvánoční představení bylo tentokrát jubilejní, desáté. Již po deset let nejen dalešickým občanům, ale i návštěvníkům z okolí, zpřijemňují předvánoční dobu mladí herci se svými divadelními pohádkami. Jejich herecké umění se stále více a více zdokonaluje a poslední předvedené výkony lze skoro u všech označit jako mistrovské.

Divákům v podvákřát zcela zaplněném sále se po skončení představení ani nechtělo vstávat ze svých míst. Odcházel do svých domovů dobře naladěni a s úsměvem na rtech, neb jako každá pohádka i tato dobře dopadla. Těšíme se na to čím nás překvapí divadelní soubor příště.

V přísálí sokolovny si mohli návštěvníci prohlédnout malou výstavku fotografií která dokumentovala dosavadních devět sehraných představení.

Za to, že se každoročně můžeme těšit na pěkný předvánoční kulturní zážitek patří poděkování všem, kteří se na nacvičení divadelní hry jakýmkoliv způsobem podíleli. Zvláštní poděkování však patří paní Radce Pelikánové za velkorysý darování kostýmů. Aby úsilí, které tento kolektiv věnoval nácvičce nepřišlo na zmar, přihlásili se na Přehlídce sokolských divadelních souborů, která se v dubnu konala v Boskovicích. Tam předvedli opět skvělý výkon, který vysoce ocenila odborná porota, která posuzovala jednotlivá představení. Výborně tak tento soubor reprezentoval nejen TJ SOKOL, ale i náš městyse, za což si zaslouží upřímné poděkování a gratulaci.

Účast na Přehlídce v Boskovicích měla ještě pokračování. Že členy odborné poroty výkony našich herců na Přehlídce opravdu zaujaly, o tom svědčí i dopis, který režisérka souboru paní Magda Potůčková obdržela v polovině května. Jeho obsahem je nabídka Vyšší odborné školy herecké v Praze členům souboru o možnosti podání přihlášek ke studiu na této škole v oboru „Loutkoherectví“, nebo „Dramatické umění a moderování“. Na podkladě upozornění na talentované výkony členů souboru od předsedy Přehlídkové poroty vedení herecké školy neváhalo a na základě dobrých referencí zaslalo do Dalešic zmíněný dopis s nečekaně zajímavou nabídkou. Lepší důkaz o úrovni představení a hereckých výkonech členů souboru už není třeba podávat.

RŠ

Poutní zájezd farnosti „Po stopách apoštola Pavla“ do Řecka

(dokončení ze strany 9)

Třetí den (čtvrtek 30. dubna) jsme se nejprve vydali do soutěsky Tempi. Pramení zde říčka Dafní a v blízkosti pramene je ve skále vytesaný poutní kostelík Agia Paraskeví (Svaté Paraskevvy). Pak už nás čekala prohlídka několika klášterů Meteora. Ta meteora monastiria – znamená „ve vzduchu vznášející se kláštery“.

Jde o soubor pravoslavných klášterů umístěných na 300 m vysokých pískovcových skálách nad městem Kalambáka. My jsme navštívili hned několik z nich a to ženský klášter Rusanu, dále kláštery Metamorfosis (Proměnění Páně), Velkou

kam jsme také večer šťastně přijeli a ubytovali se v centru města.

Pátý den (sobota 2. května) jsme vyrazili podél pobřeží Egejského moře a naším cílem byl mys Sunion. Tento mys je spojován s kultem boha vodstev Poseidóna, jehož svatyni – zbytky dórského chrámu jsme navštívili a naskytnul se nám tak, z tohoto 60 m vysokého skaliska, krásný rozhled na Egejské moře. Další naší zastávkou byl Marathón. Místa, kde řecké vojsko porazilo vojsko perského krále Dareia a zmařili tak první pokus Perské říše o ovládnutí země. Se zprávou o vítězství tehdy do Athén přiběhl prostý voják, který po jejím předání

zhlédl: Řecká Agora, kostelík Agii Akropoli nad řeckou agorou, Hefaistův chrám. Večer opět navštěvujeme kostel sv. Dionýsa, kde jsme prožili anglickou mši svatou.

Sedmý den (pondělí 4. května) se nejprve zastavujeme u Korintského průplavu a poté navštěvujeme zříceniny antického Korintu, další místo, kde kázal sv. Pavel. Zde si projdeme venkovní areál a nahlédneme i do místního muzea. Další naší zastávkou je jedna z nejvýznamnějších lokalit světové archeologie – Mykény. Procházíme pahorkem starověkých Mykén opevněný mohutnou stavbou. Navštívili jsme i Átreovu hrobku, ze 14. st. př. Kr. Následovala prohlídka Epidauru, nejslavnějšího sanatoria starověku. Epidaurus se proslavil jako lázně, dobrému stavu mysli pacientů pomáhalo i zdejší divadlo a pořádání sportovních a hudebních soutěží. Na zmiňovaném skvěle dochovaném divadle ze 4. a 3. st. př. Kr. jsme si i sami zazpívali. Poté jsme se ve večerních hodinách ubytovali v oblíbeném přímořském letovisku Tolo.

Osmý den (úterý 5. května) jsme měli na programu prohlídku malebného přístavního města Nauplio. Vydali jsme se na prohlídku pevnosti Palamidi, tyčící se nad městem. I odtud se nám naskytnul nádherný výhled do okolí. Poté jsme se šli 874 schodů vedoucích z pevnosti do města Nauplio a prohlédli si tak i toto město. Ve zbytku dne jsme měli volný program, který jsme využili k procházkám, nákupům a ke koupání. Večer jsme na útesu u moře prožili další společnou mši svatou.

Devátý den (středa 6. května) jsme ráno vyrazili z Tola a mířili na západ poloostrova Peloponés, na Olympii. Po návštěvě tohoto archeologického skvostu již naše kroky vedou do přístavního města Patras, odkud v odpoledních hodinách vyplouváme trajektem směr Itálie.

Desátý den (čtvrtek 7. května) po 20ti hodinové plavbě připlouváme po poledni do italského přístavního města Ancona a odtud zase již autobusem pokračujeme na sever Itálie a ve večerních hodinách navštěvujeme Benátky. Po procházce městem nasedáme do autobusu a celou noc pokračujeme do České republiky.

V dopoledních hodinách v pátek 8. května naše pouť po stopách sv. Pavla šťastně končí.

P. Petr Holý

Meteoru, klášter sv. Štěpána a u kláštera Nejsvětější Trojice jsme prožili naši další mši svatou. Večer jsme se ubytovali ve městě Kalambáka.

Čtvrtý den (pátek 1. května) se někteří z nás nejprve vykoupli v teplých sírných pramenech v Thermopylech. Tyto prameny byly podnětem ke vzniku lázní se specializací na léčbu revma. Toto místo je však také proslulé osudovou bitvou Řeků proti Peršanům v roce 480 př. Kr. Dále navštěvujeme nejslavnější věštinu antického Řecka Delfy, ležící na úbočí pohoří Parnas. Naším dalším zastavením je krásný klášter Osios Lukas (Blahoslaveného Lukáše), který patří mezi nejvýznamnější řecké památky. Nesmírně cenné jsou zdejší mozaiky z 11. století pokrývající většinu stěn hlavního chrámu blahoslaveného Lukáše nad kaplí. Navštívili jsme i kryptu kostela (pův. kaple sv. Barbory). Poblíž kláštera jsme prožili mši svatou a vydali se směrem k hlavnímu městu Řecka - k Athénám,

vyčerpáním umřel. Na jeho památku se dodržuje tradice tzv. maratonského běhu dlouhého 42 km, což odpovídá vzdálenosti mezi bojištěm a Athénami. U tohoto místa se někteří z nás vykoupli v moři. Večer jsme prožili společnou mši svatou v aténském katolickém kostele sv. Dionýsa (sv. Diviše) Aeropagského.

Šestý den (neděle 3. května) jsme měli na programu prohlídku Athén, bezmála čtyř milionového hlavního města. Nejprve jsme si prohlédli Národní archeologické muzeum. Dalším programem byla účast na střídání stráží u pomníku neznámého vojína u parlamentu a krátké zastavení u starověkého olympijského stadionu, kde byly v roce 2004 zahájeny olympijské hry. Pak jsme se dostali na Akropolis, 150 m vysoký pahorek s náhorní plošinou o délce 320 m, s množstvím antických památek (chrám Athény Parthenos, Erechteion, Propylaje atd.). Poté jsme vyrazili na pahorek pod Akropolí tzv. Aeropag, kdysi sídlo soudů, ale též místo kázání sv. Pavla. Další stavby které jsme